

Mor als 95 anys Felipe Tallada, que va ser alcalde de Tortosa entre 1967 i 1979

Durant el seu mandat van obrir l'Hospital Verge de la Cinta i el Parador de Turisme de la Suda, i va arrencar el polígon industrial Baix Ebre

Tortosa Redacció

L'exalcalde de Tortosa Felipe Tallada de Esteve, advocat i polític, va morir el passat divendres, 6 de desembre, als 95 anys. El funeral es va fer l'endemà a la parròquia de Sant Blai. Tallada va ser alcalde de la capital ebreca entre 1967 i 1979, en l'últim període del franquisme i durant la transició democràtica. Una transició que als ajuntaments es va concretar amb les eleccions municipals del 79, que a Tortosa va obrir el llarg període pilotat pel convergent Vicent Beguer a l'alcaldia. Ja havia estat regidor d'urbanisme durant l'època del seu antecessor a l'alcaldia, Joaquim Fabra, i també va ser procurador a

les Corts franquistes, en representació dels municipis de la província de Tarragona, entre el 1968 i el 1971, segons el portal llercavònia.

Durant l'etapa de Tallada a l'alcaldia, va començar a funcionar a Tortosa el polígon industrial Baix Ebre i van obrir portes l'Hospital Verge de la Cinta i el Parador de Turisme del Castell de la Suda. Tallada, fill de l'exdegà del Col·legi d'Advocats de Tortosa Felipe Tallada Cachot, serà també recordat per haver estat l'alcalde que va impulsar les segregacions dels pobles del Delta, finalment culminades per Beguer.

L'any 2013 Tallada va rebre la insígnia d'or de la Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta. De la

Felipe Tallada, entre Mariano Curto i Ferran Bel i amb els també exalcaldes Vicent Beguer i Joan Sabaté, en una imatge presa el 2013. / ARXIU

seua figura, se n'ha destacat estos dies la seua saviesa i la seua altura política, tot i haver estat l'últim alcalde del franquisme a la ciutat. Com a regidor d'Urbanisme havia participat en l'impuls al monument franquista de la Batalla de l'Ebre, actualment tan controvertit. En una entrevista recent a Ràdio Ebre va explicar que ell sempre va ser partidari que el monument s'aixequés en homenatge a les víctimes "dels dos bàndols", tot i que finalment s'haurien imposat les tesis de les autoritats franquistes superiors. En altres declaracions, a Canal 21, lamentava sobretot que Tortosa hagués quedat marginada en el mapa ferroviari en convertir-se en una terminal als anys 80.

OPINIÓ

Jordi Mulet

historiador, professor i gestor cultural

Sr. Felipe, moltes gràcies!

A l març del 2014, estava acabant el grau d'Història, i em tocava enllestir el Treball de Final de Grau. El feia sobre Marcelino Domingo i Joaquín Bau. A banda del recull de dades biogràfiques i d'anàlisis sobre estos dos personatges locals, vaig complementar-ho amb entrevistes a diferents polítics i historiadors que podien enriquir la meua tasca.

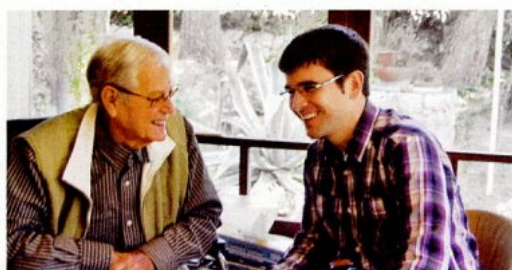
Una d'estes va ser al senyor Felipe Tallada de Esteve. Per a mi va ser un regal. Mai vaig dubtar de picar-li ni d'anar a veure'l, però poc em pensava el que m'esperava. Havia estat alcalde de la meua ciutat, Tortosa, cosa que sempre em mereix un respecte, i a més, a casa, des de ben menut, n'havia sentit a parlar molt bé i era el iaio d'un dels millors amics de la infància, Joan Antoni. I entre les famílies ens coneixiem molt de feia anys.

Li pico i de seguida em va atendre, a casa seua, a la Villa Maria Cinta. La seua llar em va ser molt familiar, em va recordar moments de la meua infància. El Sr. Felipe de seguida em va rebre recordant els meus orígens familiars i a mon iaio, i va començar a preguntar a què em

dedicava i en què em podia ajudar. El vaig situar i vaig començar a entrevistar-lo sobre el meu treball.

Al primer segon de l'entrevista, vaig veure que aquell home sabia molt i era molt interessant, i que Tortosa, com en tants i tants ha fet, el tenia allí, perdut en l'oblit. Vaig xalar moltíssim. Arran del treball, ens vam anar veient per comentar-lo. Un cop el treball acabat i la carrera al sac, ens vam seguir picant, tant jo a ell com ell a mi. Sigues pel que sigues, ens vam agafar molt d'afecte. Quan quedàvem, tots dos passàvem hores i hores xerrant de tot i xalàvem molt. Bé, el temps mos passava volant.

Esta amistat d'un home del 1924 i un noi del 1992 va continuar molt bé i vam començar a realitzar un projecte junts, que espero en breu poder acabar. Lo Sr. Felipe, tot i l'edat, no parava. Estava al cas de tot el que passava al món. Especialistes de lleis, d'aigües, fins i tot polítics li anaven a consultar. A vegades no em podia rebre perquè estava fent el llibre *Problemática del río Ebro en su tramo final*, juntament amb J. M. Franquet i M. A. Albacar, que va sortir a la llum el 2017. Per a mi,

L'autor de l'article, amb Tallada, en una imatge del 2014.

tot això era espectacular, admirable. Una energia, una força, que qualsevol diria que tenia aquella edat. Però deixant de banda tot això, el Sr. Felipe ha estat un gran tortosí. I m'empipa molt quan després de deixar-nos, ha passat molt desapercebut. He estat moltes hores amb ell, i no s'ho mereix. Tenia molt clar quin era el seu objectiu: Tortosa. Per això va accedir a ser edil de la ciutat. Un càrrec que li portarà moltes enriades per defensar casa seua.

Fent un resum de la seua carrera política, ell tenia clar que era l'alcalde de Tortosa, una ciutat històricament molt important. I es va voler

treballar esta reputació anant per cadascun dels racons de la comarca, de la província i de l'estat. Volia que quan l'alcalde de Tortosa digués quelcom, tothom acudís. I ho va aconseguir. Tenia molt clar que per obtenir coses per a la seua ciutat havia d'anar on se remenaven les cireres: a Madrid. I tocar totes aquelles teules, totes les que poguessin aportar alguna cosa per a Tortosa.

Durant el seu mandat d'alcalde (1967-79) va tornar els estudis universitaris a Tortosa, la UNED; va portar indústria, el Polígon Baix Ebre, que va començar amb la YKK; el Parador, que fins llavors

no teníem cap complex hotelier ni restaurador a la zona, i va frenar un dels primers intents de transvasament de l'Ebre. Tot això ho va fer amb un equip de gent, des de regidors, tècnics diversos i col·laboradors, que eren un col·lectiu i no un projecte personalista, cosa que ell sempre deia, ja que TOTS miraven per Tortosa.

Tot això és un resum de la magnitud de coses que va viure i he tingut la sort d'escoltar en primera persona de la mà del Sr. Felipe. Però sobretot, era un gran tortosí, un enamorat de la seua ciutat i del seu territori. Deia que havia tingut una gran sort de néixer on va néixer. Fins a esta tardor, vam seguir quedant i parlant de tot: de la vida, de les eleccions espanyoles, de Catalunya, de tot i més. I la veritat, no tinc referents, però per a mi, el Sr. Felipe ho és. Va lluitar per casa seua, per Tortosa, el territori, sense cap interès; per això, moltes vegades l'anomeno Sr. Felipe: moltes gràcies per tot i si-gue on sigue, si es troba a mon iaio i a mon rebesaio, agafin Kubala i vagin a caçar una estona, ho passaran bé.